

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/104/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010220
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5816010220.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 15. augusta 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného O. L. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4Nt/13/2016 z 1.6.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného O. L. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp.zn. 6T/80/2014.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený O. L., a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Námestovo dňa 1.6.2017.

V sťažnosti, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, poukázal na to, v prípravnom konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu. Predovšetkým upozornil na to, že v prípravnom konaní bolo porušené nariadenie Ministerstva vnútra SR č. 175/2010 zo dňa 30.12.2010, a to čl. 28, 59-6, úlohy výjazdovej skupiny, neboli zaistené dôkazy z miesta činu, vykonaná obhliadka miesta činu a príslušná dokumentácia, neboli prijaté žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, neboli vykonané previerky výpovedí svedkov, neboli zabezpečené žiadne stopy a ani iné vecné dôkazy. Všetko bolo uzavreté iba na základe svedeckých výpovedí, ktoré sú podľa názoru odsúdeného úmyselné a vopred dohodnuté medzi poškodeným a jeho svedkami, hoci zo súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že títo sa dohodli, ako majú vypovedať. Za podstatné porušenie obhajoba považuje, že skutok sa stal pravdepodobne po záverečnej hodine, ktorá bola do 23.00 hod. Táto skutočnosť nebola v priebehu vyšetrovania žiadnym spôsobom zdokumentovaná. Zo súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že boli porušené ustanovenia § 154 ods. 1, 2 Tr. por., ako aj ustanovenie § 153 ods. 2,3 Tr. por. Poukázal na to, že objektívna stránka trestného činu výtržníctva v zmysle § 364 ods. 1 Tr. zák. spočíva v spáchaní skutku na verejnosti alebo mieste verejnosti prístupnom. Je tiež toho názoru, že súd mal v pôvodnom konaní skúmať tzv. „materiálny korektív“, pretože podľa názoru obhajoby, odsúdený svojím konaním mohol naplniť maximálne skutkovú podstatu priestupku a nie trestného činu, ak by sa ustálila jeho vina. V uvedených súvislostiach pripojil k svojej sťažnosti rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 3To/98/2012 z 23.10.2012. Pokiaľ majú informácie, k spáchaniu skutku došlo podľa kamerového záznamu po záverečnej hodine, teda nemohlo dôjsť k naplneniu všetkých predpokladov spáchania trestného činu, hlavne jeho materiálnej stránky. Po vykonaní výsluchu svedka N. je odsúdený toho názoru, že je dôvod na obnovu konania, pretože tento pod prísahou jednoznačne a nezameniteľne uviedol, že odsúdený O. L. sa v čase, keď sa mal stať skutok, na mieste činu nenachádzal. Okresný súd nevykonaním dôkazu - prehratím videozáznamu z miesta činu, znemožnil vykonanie konfrontácie medzi svedkami N. a W. voči poškodenému a jeho

svedkami, teda presné a nezameniteľné označenie útočník, ktorým mal byť V. O.. V súčasnosti sa na Ústavnom súde skončilo viacero konaní, ktoré dali za pravdu sťažovateľom. V pôvodnom konaní bolo porušených viacero zásad trestného procesu, a preto navrhol, aby súd vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania. V závere uviedol, že verí, že súd rozhodne spravodlivo, v zmysle zásady „iura novit curia“.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného O. L. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosťami súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich vierohodnosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine. Napriek tomu, v tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní o povolenie obnovy konania teda nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie

obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného O. L. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp.zn. 6T/80/2014.

Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu.

Rozhodnutiu Okresného súdu Námestovo nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp.zn. 6T/80/2014. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/80/2014 z 21.10.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/20/2015 z 25.3.2015 boli obžalovaný O. L. a obžalovaný V. N. uznaní vinnými z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Za tento trestný čin bol O. L. právoplatne odsúdený na peňažný trest vo výmere 500,- Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 20 dní, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Skutkovým základom pôvodného právoplatného rozsudku bolo zistenie súdu, že

dňa 21.11.2013 v čase okolo 23.00 hod. v pohostinstve zvanom „M. krčma“, ktoré sa nachádza v Tvrdošíne na Starom Medvedzí najprv V. N. fyzicky napadol M. E., nar. XX.X.XXXX, a to tak, že tohto udrel päšťou do tváre a následne ho O. L. viackrát udrel rukami do tváre a potom vysypal sklenny popolník a týmto ho udrel do oblasti čela, čím M. E. spôsobil tržne-zmliaždenú ranu vedľa očné vľavo dĺžky 2 cm siahajúcu do podkožia s dobou liečenia do 27.11.2013.

Odsúdený O. L. svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciiach jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania.

Tento inštitút je striktnie viazaný na preukázanie nových skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, čo sa v rozhodovanej veci nestalo realitou.

Odsúdený O. L. svoj návrh na obnovu konania oprel predovšetkým o nedostatočne vykonané dokazovanie v základnom konaní. V konaní o povolenie obnovy konania chcel preukázať, že je nevinný a že poškodený L. E. a vypočutí svedkovia v pôvodnom konaní klamali. Na mieste činu sa vôbec nenachádzal.

Krajský súd len stručne dodáva, že tieto skutočnosti boli predmetom dokazovania už v pôvodnom konaní. Po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania, krajský súd uzatvára, že skutočnosť, že súdený skutok sa stal tak, ako to bolo uvedené v odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/80/2014 z 21.10.2014 a spáchal ho práve odsúdený O. L. spoločným konaním so spoluodsúdeným V. N., nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená. S argumentáciou odsúdeného v tomto smere sa už náležitým spôsobom vysporiadal okresný súd, ktorý rozhodol správne, keď jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní. Treba uviesť, že konajúce súdy v pôvodnom konaní hodnotili vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobili z nich jednoznačné závery o vine odsúdeného a určili mu trest.

V uvedených súvislostiach nadriadený súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To/20/2015 z 25.3.2015...„Výpoveď poškodeného M. E., v ktorej popísal správanie obžalovaných v rozhodnom čase je podporená i inými dôkazmi preukazujúcimi správny a zákonný záver súdu prvého stupňa o ich vine. Výpoveď poškodeného týkajúca sa okolností, ktoré majú vzťah k trestnému činu a týkajúca sa skutočností, ktoré sú významné pre trestné konanie bola od začiatku nemenná. Na hlavnom pojednávaní bez odlišností od predchádzajúcich výpovedí tvrdil, že bol napadnutý obžalovanými. Najprv ho udrel päťou do tváre obžalovaný V. N. a následne obžalovaný O. L., ktorý pri útoku voči nemu použil i popolník, ktorým ho udrel do oblasti hlavy. Fyzický útok proti poškodenému zo strany obžalovaných potvrdili svedkovia Mgr. V. J., R. Z., W. O., G. Z., ktorí boli v rozhodnom čase prítomní na mieste samom. Pravdivosť výpovede týchto svedkov potvrdili i svedok X. U. a F. V., ktorí ako policajti, v rámci služobného zákroku, preverovali oznámenie. Títo zhodne uviedli, že bezprostredne po udalosti za útočníkov boli označení obžalovaní O. L. a V. N.. Poškodený krvácal z rany niekde nad okom. Zranenie poškodeného popísal v odbornom vyjadrení, a i osobne na hlavnom pojednávaní znalec MUDr. V. V.. Výhrady odvolateľov týkajúce sa vzťahu znalca k poškodenému neboli preukázané a ani krajský súd nezistil dôvod, pre ktorý by mal byť znalec MUDr. V. z trestného procesu vylúčený. Záver o zranení poškodeného a mechanizmus spôsobenia zranenia korešponduje s ostatnými dôkaznými prostriedkami vykonanými pred súdom prvého stupňa...“.

Nadriadený súd v teraz prejednávanom prípade nemá pochybnosti o pravdivosti a vierohodnosti výpovedí svedkov, vrátane poškodeného, ktoré vyvracajú tvrdenia odsúdeného O. L., že v kritický deň nenapadol poškodeného, že v kritickom čase sa na mieste činu vôbec nenachádzal, pretože medzi týmito dôkazmi sú i výpovede nestranných svedkov, ktorí nemali žiadny úmysel „uškodit“ odsúdenému. Svedkyňa W. O., ktorá pracovala ako čašníčka v pohostinstve M. krčma, kde došlo k útoku, potvrdila, že v kritickom čase sa v krčme nachádzali O. L. aj V. N.. So O. L., ktorého pozná, sa rozprávala pri pulte. Jednoznačne sa vyjadrila aj k tomu, že odsúdený O. L. išiel odzadu, do druhej miestnosti, nakoľko niekoho hľadali.

Aj s poukazom na tieto skutočnosti okresný súd rozhodol správne, keď z dôkazov navrhovaných odsúdeným O. L., v konaní o povolenie obnovy konania vykonal len výsluch svedkov W. N. a X. W. a vykonanie ostatných dôkazov odmietol. Svedecké výpovede W. N. a X. W. v konaní o povolení obnovy konania aj podľa názoru krajského súdu nie je možné považovať za také dôkazy, ktoré by ovplyvnili výsledok pôvodného konania a ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Čo sa týka odsúdeným namietaných skutočností (v prípravnom konaní bolo porušené nariadenie Ministerstva vnútra SR č. 175/2010 zo dňa 30.12.2010, a to čl. 28, 59-6, úlohy výjazdovej skupiny, neboli zaistené dôkazy z miesta činu, vykonaná obhliadka miesta činu a príslušná dokumentácia, neboli prijaté žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, neboli vykonané previerky výpovedí svedkov, neboli zabezpečené žiadne stopy a ani iné vecné dôkazy), odsúdený už v súčasnej dobe v konaní o povolenie obnovy konania nemôže tieto skutočnosti vytýkať. Nemôže namietat, že postup orgánov prípravného konania bol nezákonný. Odsúdenému nič nebránilo, aby tieto skutočnosti namietal v pôvodnom konaní. Napr. pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu odsúdený doslova uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania (čl. 124). Treba zdôrazniť, že konajúce súdy v pôvodnom konaní (prvostupňový aj druhostupňový) nemali pochybnosti o výsledkoch prípravného konania vo vzťahu k súdenému skutku v rovine skutkovej a právnej. V okolnostiach danej veci potom navrhované dôkazy a skutočnosti uvádzané odsúdeným z pohľadu splnenia podmienok na obnovu konania nie sú novými dôkazmi, resp. skutočnosťami súdu skôr neznámymi.

Neobstojí ani ďalšia námietka odsúdeného, že konajúce súdy v pôvodnom konaní nedostatočne skúmali tzv. „materiálneho korektívu“ súdeného prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a konanie odsúdeného by mohlo byť posúdené len ako „priestupok“. Aj v uvedených súvislostiach nadriadený súd konštatuje, že skúmanie tzv. „materiálneho korektívu“ z pohľadu splnenia podmienok na obnovu konania, nie je novou skutočnosťou, súdu skôr neznámou.

Sťažnosť odsúdeného O. L. proti napadnutému uzneseniu okresného súdu preto krajský súd zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.